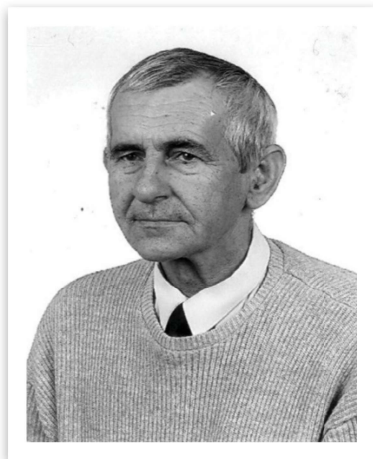

Dr inż. Władysław Olejnik

Władysław Olejnik urodził się w 1938 r. Był absolwentem Wydziału Geologii Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Na Politechnice Poznańskiej został zatrudniony 15 maja 1966 r. jako asystent i starszy asystent w Katedrze Dróg Żelaznych, a od września 1970 r. w Pracowni Dróg Żelaznych i Geologii Inżynierskiej Instytutu Inżynierii Lądowej. 29 września 1973 r. ogłosił na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Poznańskiej rozprawę doktorską „Badania niejednorodności gruntów nasypów kolejowych metodą sejsmiczno-inżynierską” zrealizowaną pod kierunkiem prof. Jana Sysaka. Na jej podstawie uzyskał stopień doktora nauk technicznych. W 1978 r. po rozdzieleniu Pracowni Dróg Żelaznych i Geologii Inżynierskiej na Pracownię Dróg Żelaznych i Pracownię Geologii Inżynierskiej objął kierownictwo tej ostatniej. Od 1974 r. prowadził

ćwiczenia z geologii inżynierskiej, w roku akademickim 1972/1973 objął wykłady i ćwiczenia projektowe z technologii zmechanizowanych robót na specjalności budownictwo komunikacyjne, a od 1974 r. prowadził wykłady i ćwiczenia z geologii inżynierskiej na specjalności budownictwo komunikacyjne. Wszystkie zajęcia dr. inż. Władysława Olejnika były prowadzone na bardzo wysokim poziomie i w nawiązaniu do przykładów z geotechniki komunikacyjnej. Za działalność dydaktyczno-wychowawczą wyróżniony został Nagrodą Indywidualną III Stopnia Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki w 1977 r.

Był uczniem prof. Jana Sysaka w przedmiocie podtorze. Szczególnie interesowało go wzmacnianie słabego podtorza. Jego rozprawa doktorska była także w całości poświęcona temu zagadnieniu.

Za zastosowanie drenów piaskowych wraz z zespołem prof. Jana Sysaka został wpisany do „Księgi osiągnięć nauki polskiej” w 1973 r.

W 2003 r. dr inż. Władysław Olejnik przeszedł na emeryturę. Zmarł 6 października 2010 r.